

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.



KVINNORNAS TIDNING

Årgång 1. N:o 2.
Provnummer.

Annonspris: textsidan 30 öre pr mm.
sista sidan 20 öre pr mm.
Längre annonsering rabatt.

Utkommer varje torsdag.
Utgivare och redaktör: Ingeborg Dahllöf.
För annons- och ekonomiavdelningen: Edith Rickberg.

9 Dec. 1921.

Redaktion och expedition: Vallgatan 27.
Göteborg. Tel. 18070.

Prenumerationspris:
Helår Kr. 6.— 1/2 år Kr. 3,75.

Kvinnornas Tidning.

En presentation.

DET ÄR EN KÄND SAK, ATT ingen ger sig tid eller gör sig besvär att läsa en prenumerationsanmälan.

Kvinnornas Tidning bryter därför resolut med den gamla prässlentrianen, slopar anmälan och låter i stället arbetsprogrammets punkter komma fram i olika artiklar i föreliggande nummer, där vi hoppas att våra läsarinor söka dem.

En presentation anse vi dock erforderlig. Bakom Kvinnornas tidning står inga affärs- eller partipolitiska intressen. Den är grundad av kvinnor, äges och redigeras av kvinnor.

Fri, oberoende, självständig och ärlig, besjälad av målmedveten arbetslust, orädd och full av förtröstan ställer den sig i kvinnornas tjänst för att som

deras egen tidning

på alla områden tillvarata och främja deras intressen, lämna dem upplysning i sociala, politiska och andra dagens frågor samt för övrigt skänka dem god och underhållande läsning i skilda ämnen litteratur, konst, uppfostran m. m.

— "Ja," säger ni, "denna tidning har nog en stor uppgift att fylla. Vi skola intaga en välvilligt avvaktande hållning för att se vad den kan uträtta."

Detta är något men ej tillräckligt. För att kunna främja kvinnornas intressen måste Kvinnornas tidning vara stark och för att vara stark måste den ha kvinnornas stöd i form av prenumerationer.

Övergiv för den goda sakens skull er passivt avvaktande hållning och giv Kvinnornas Tidning i stället ett vänligt handtag genom att bli prenumerant!

Redaktionen.

Rättigheter och förpliktelser.

I andras ledband?

Eller på eget ansvar?

KVINNORNA HAVA FÅTT DEN politiska rösträtten, med vilken följer medansvarigheten för samhällsutvecklingen. För de politiskt vakna kvinnorna är den mottagna medborgerliga fullmyndigheten med dess stora förpliktelser icke en källa till oro utan till glädje. De känna det samhälle de leva i, förstå dess krav, brinna av åstundan att aktivt få deltaga i arbetet för dess välfärd. Men det stora flertalet kvinnor, vilka icke äro politiskt kunniga? Hur skola de befria sig från den oro och beklämning, som känslan av svaghet inför ett stort, ofrånkomligt ansvar måste väcka? Genom att skaffa

Behöva vi kvinnor en egen tidning?

På ovanstående fråga följde svaret icke omedelbart, men detta berodde ej på tvekan mellan ja och nej, ty därom fanns naturligtvis intet tvivel, utan på känslornas mångfald, först och främst den glada överraskningens.

Det finns ju knappast någon sammanlutning i vårt land med vare sig ideellt eller praktiskt syfte, som ej har sitt eget organ, skulle ej då vi kvinnor behöva en röst för våra speciellt kvinnliga intressen. Det är visserligen sant att det finns damtidningar — "en prydnad för salongsbordet" och facktidningar för hem och händ, för trädgårdstappan och hönsgräddan, modenyheter och toalettbordet och de stora dagliga tidningarna oftra ju en del av sitt utrymme åt den kvinnliga smakriktningen.

När Lars Johan Hierta startade Aftonbladet tillkännagavs i anmälan att tidningen skulle innehålla följetong, så att den "skulle läsas även av fruntimmer". Vilket icke hindrade att Aftonbladet blev en sannskyldig kvinnosakstidning, ty en mera trofast och nitisk författare av kvinnornas rättsliga och sociala ställning än L. J. Hierta har ej funnits i svensk press eller svensk riksdag. Även kvinnliga pennor vågade sig fram — väl för första gången i dagspressen — såsom Rosalie Olivocrona och Sophie Leijonhufvud, sedermera Adelsparre (= Esselde) t. o. m. till försvar för Fredrika Bremers förkättrade Hertha. Strax därpå, under känslan av att kvinnorna behövde en egen tidning, utkom Tidskrift för Hemmet, redigerad av de båda vännerna.

Det lockmedel följetongen avsåg att vara för snart 100 år sedan, synes i våra dagar ha efterträttas av moderevyer med teckningar av mer eller mindre akrobatiskt förvridda kvinnogestalter. Oscar Wilde säger att konsten anticiperar livet, och då ha våra tidsningars tecknare en stor skuldberda på sina samveten.

sig kunskap om det samhälle vari de leva. Kvinnornas Tidning vill förhjälpas dem till denna medborgarkunskap genom utredande, populärt skrivna artiklar i alla härunder fallande ämnen. Tidningen går i fråga om detta upplysningsarbete icke något politiskt partisären utan är besluten att objektivt redogöra för de olika frågorna med angivande av de skäl, varpå de skilda partierna stöda sina åsikter, på så sätt beredande kvinnorna möjlighet att väga de förebrakta skälen mot varandra och bilda sig en egen självständig politisk åskådning.

Detta skall icke bli någon tråkig studiekurs! Kvinnornas Tidning skall föra kvinnorna omkring i samhället och göra dem bekanta med dess många företeelser på gott och ont. Den sålunda undfångna kunskapen skall väcka kvinnornas intresse för samhället, deras vilja att skydda dess värden och att reformera där så påfordras.

Kvinnorna äro ingen quantité negligible i världen, som den manliga överlägsenheten rycker på axlarna åt, de äro en makt att taga vara på. Liksom familjen behöver moderligheten, behöver samhället henne. Hur långt "likställigheten" än kommer att sträcka sig i yttre måtto och ännu vinklar det i fjärran, trots kom. och pol. rösträtt, så finns det en väsensolikhet, för vilken naturen själv skrivit lag, vars upphävande varken är möjlig eller önskvärd.

Det är därför vi kvinnor anse oss behöva en egen tidning. Vi äro tack samma för tillfällen som givits oss att få fram de speciellt kvinnliga synpunkterna på livets olika företeelser på de politiska, sociala och ekonomiska frågorna, men vi ha inte alltid känt oss husvarma i den manliga atmosfären — och vi längta efter en egen vrå, vi kvinnor vid arbetsbordet, vid kontorspulpeten, vid symaskin, vid vaggan eller sjuksäng.

Krigsåren ha varit en sträng skola för kvinnorna, som lärt dem allvar och ansvar. Den slapphet och det missmod som följde på kriget håller nu på att försvinna för vaknande livsmood och verksamhetsbegär. Den ekonomiska reaktionen kommer att lära kvinnorna inse vikten av social frigörelse, av aktivt deltagande i världsförnyelsen. Alexandra Gripenberg skriver i ett av sina verk:

Nathaniel Hawthorne berättar, att i en av New Hampshires dalar uppfostrades i en ringa hydda en ung gosse. I hela dalen kunde man få se i ett av de höga fjärran bergen en stor mänsklig profil liksom uthuggen i berget, och den kallades det stora stenanleket. Det var av ålder en sagan, att en gång skulle en man komma till dalen, vilken skulle vara den äldste man och han skulle införa en gyllene ålder. Alla längtade efter denna tid, men alla mest den unga gossen, som växte upp under betraktande av det höga, rena anleket. Han blev man, lärare och präst, han blev dalens goda ande; flit, dygd, välstånd blomstrade under hans inflytande. Men folket gav ej akt på honom, de väntade blott på sin stora man, tills i den sista stunden, en stilla afton inför de eviga ljusen, deras lärars anlete stelnar i döden och förklarar, och de med blicken se likheten mellan det stora anleket och honom, som de så ofta gått likgiltigt förbi...

Sålunda händer och stundom, att vi gå oförstående förbi en stor idé, som utvecklas mitt ibland oss, och vi mottaga det goda den bringar oss, utan att se dess höga ursprung tills dagen och stunden kommer, då vi förstå. En gång skola vi kvinnor också fullt igenkänna i det nu ofta ringaktade kvinnosaksarbetet den stora kungstanken "att samla allt Folket och väcka det, saa det kjender att det er et".

I denna anda skall även Kvinnornas Tidning verka!

Frigga Carlberg.

Jonen.

Det var i Stockholm en höstdag för en 5 å 6 år sedan. På en av de större huvudgatorna kom en äldre, silverhårig fin dam gående. Gatan låg under omläggning, och passagen var smal. Emot damen kom vandrande en stor, axelbred karl. De möttes på den trångaste passagen. Karlen stannade och såg stint och oförskämt på damen, men vek ej. Med den fint uppfostrade och bildade kvinnans undrande blick betraktade damen resen framför sig. Hon förstod ej genast. Men när situationen blev klar, jagade en livlig rodnad upp på hennes kinder. Mannen ämnade tydligen icke vika. Och tyst och brådska, angelägen att så fort som möjligt komma ifrån det pinsamma, stumma uppträdet vek hon, den äldre, ned i den uppbrutna gatans oländiga modd, medan karlen stolt och triumferande fortsatte sin väg fram på den banade passagen.

Denna ögonblicksbild, fångad inom loppet av några sekunder i en storstads myllrande liv, var då sällsynt nog att väcka uppmärksamhet. Men samhällets utveckling under de senare åren har visat sig, att den icke var en tillfällighet. Inför den nya tiden, som inbröt, manar minnet fram denna episod som symbolisk, och mannen kommer att bilda en slags typisk portallfigur till densamma. Mer än en gammal silverhårig fin tradition har fått vika ned i rännstens för den nya tidens hänsynslösa representanter. Vad som då var en sällsynthet har nu blivit allmänhet och vedertagen ton.

Denna nutidens ton i våra samhällen är icke god. Den förmärkes överallt, fjäder fram ur allt. Ur vårt gatuliv, ur vårt offentliga liv, ur vår handel och vandel med varandra. Över hela linjen har tonen sänkts. Och det är icke gott som det är.

Ett element som av krigskonjunkturens väldiga våg kastades upp mot ytan och sjönk tillbaka med den, hann, innan det försvann, efterlämna uppkomlingens alla misstag och förlöpligheter som arv åt samhället. Alla värden hunnos under denna vandalismens stora tid omvärderas. Till det sämre — tyvärr. Nivån, som såg ut att stiga ekonomiskt, sjönk moraliskt, och sedan även den ekonomiska såpbubblen brustit, återstod endast de på alla områden förskämda sederna.

Med alla dagliga exempel på dålig ton för ögonen kan man knappast se vårt s. k. moderna samhälle för mörkt. Anmärkningen gäller icke allenast de yttre allmänna formerna och deras försimplade prägel, utan sträcker sig även till en hel del andra områden, som äro av högsta vikt och värde för oss såsom kulturfolk och nation. Den dåliga tonen ligger icke endast i bristande hänsyn och belevnhet, den ligger i ännu högre grad i bristande ansvarskänsla hos varje individ, som i sitt arbete eller sitt kall gäcker samhällets förtroende.

Gift kvinnas namnrätt.

Av Jur. kand. Märta Björnbom Romson.

Med nya giftermålsbalken ha som bekant för första gången med svensk rätt införlivats civilrättsliga bestämmelser om gift kvinnas släktnamn.

Huvudregeln återfinna vi i nya giftermålsbalkens 15 kap. 5 §, vilken är av följande lydelse: "Hustrun erhåller med vigseln mannens släktnamn; dock må hon bära sitt eget och mannens namn i förening, om hon gör anmälan därom i den ordning Kontungen bestämmer." Härjämte har för fall av äktenskapsskillnad stadgats, att hustrun äger "behålla det namn hon genom äktenskapet erhållit eller återtaga det namn hon hade såsom ogift". Efter återgång, d. v. s. då äktenskapet på grund av särskilda omständigheter från början varit ogiltigt, kan domstol i vissa fall meddela kvinnan för-

De oerhörda besvikelser, vi i detta fall fingo uppleva under krigets abnorma period, ha icke försvunnit med freden. Det finns ännu företeelser i massa kvar i våra samhällen från denna tid, vilka i ostörd blomning få fortleva. Detta i all synnerhet på det ekonomiska området, där godtycklighet och bedrägligt förfaringsätt till det yttersta fresta allmänhetens tålmod. Utrymmet i denna överblick medger icke nu några specificeringar av dessa företeelser, men de skola framdeles bli föremål för närmare granskning och utredning. Och de äga alla det gemensamt att bryta mot god ton — mot den gamla goda ton som stammade ur rättfärdighet och humanitet, ur samvetsömhet ifråga om mänsklighetens gemensamma intressen.

Det ser ut som om krigstidens svallande vågor rivit upp bron mellan det förgångna och det nuvarande. Vid en överblick — hur många goda gamla värden som gått förlorade i våra samhällen för att liksom ej längre gångbara mynt förvisas till samlingarna! Och i deras ställe ha kommit, ej ädlare skiljemynt av högre valör till tjänst för mänsklighetens stora, aldrig vilande bytesshandel av värden, utan sämre och ihålligt klingande. Det är beklagligt för dem, som mistat, men det är ännu beklagligare för den ungdom, som skall leva sin första rika blomstringsperiod i en tid utan ideal. Vars himmel är utan stjärnor och vars botten genljäder av en ny, om sina vägar ovisst och egoistiskt frambrutande tids försimplade ton.

Ovanstående är avsett endast som en kort erinring om vissa företeelser i våra samhällen, vartill Kvinnornas Tidning såsom ovan nämnts i senare specialartiklar skall få anledning att återkomma. Och som de ingå på ett allmänt och alla berörande intresse skola säkerligen ej heller inflyga utebli från dess läsekrets' sida — inlägg som i den mån de hålla sig till saklig och belysande diskussion i ämnet sannolikt icke skola förvägras plats i dess spalter.

H—t H—n.

bud att vidare bära mannens namn. Föreliggande ej härför erforderliga förutsättningar, gälla samma regler som vid skilsmässa.

De nya stadgandena skola enligt de särskilda bestämmelser, som gälla för införande av nya giftermålsbalken, tillämpas endast beträffande sådana äktenskap, för vilka den nya lagen i sin helhet är gällande. Man får alltså här två olika kategorier av äktenskap, vilka vi i det följande för enkelhetens skull vilja kalla äktenskap av gamla ordningen och äktenskap av nya ordningen. För de sistnämnda gälla de bestämmelser angående gift kvinnas släktnamn, som trätt i kraft med nya giftermålsbalken, medan för de förra äldre rätt är tillämplig. Härvid är att märka, att tiden före nya giftermålsbalkens ikraftträdande kännetecknas av en så gott som fullständig avsaknad av uttryckliga lagstadganden i hithörande ämnen, varför en viss osäkerhet förut gjort sig gällande i fråga om gift kvinnas namnrätt.

I nya giftermålsbalken har fastslagits, att hustrun med vigseln erhåller mannens släktnamn. Detta är enligt lagstiftarnes uppfattning numera "härskande ordning icke blott i vårt land utan bland kulturfolken i allmänhet". Namnförväret inträder automatiskt med vigseln utan att härför erfordras några åtgärder från någonsida parten. Hustrun förvärfvar härmed en rätt till mannens släktnamn, som icke kan fråntagas henne utom i de undantagsfall, då efter återgång domstol meddelar förbud för henne att vidare bära mannens namn. Såväl efter mannens död som efter skilsmässa har gift kvinna lika väl som under äktenskapet en praktiskt taget oinskränkt rätt till mannens släktnamn. Varken mannen eller hans släktingar kunna sålunda hindra hustrun att bära hans namn, även om hon skulle missbruka det och även om ett sådant missbruk skulle bli anledning till skilsmässa, finnes det likväl ingen utväg att för framtiden hindra hustrun att uppträda under mannens namn.

Att gift kvinna med vigseln erhåller mannens släktnamn medför å andra sidan i fråga om äktenskap av nya ordningen, att hon även är skyldig att bära detta, så länge äktenskapet består. Plikten att bära mannens släktnamn torde ej bortfalla med dennes död, utan får nog anses kvarstå under hela hustruns liv. Gifter hon om sig, undantränges däremot naturligen det förra namnet av det nya äktenskapliga namnet. Efter äktenskapsskillnad och återgång finnes däremot ingen skyldighet för kvinnan att fortfarande bära mannens namn, medan rätten till detsamma, såsom i det föregående framhållits, i allmänhet fortbestår.

Skyldigheten för gift kvinna att bära mannens släktnamn innebär, att hon är förpliktad att under alla livets förhållanden uppträda under detta namn. Det ingår obligatoriskt i hennes namnteckning. Startar hon un-

A.-B.
Wickman & Stillström,
GÖTEBORG.
Etabl. 1848.

Huvudaffär: Kyrkogatan 23.
Filiales: Viktorlagatan 8, Berzeliiagatan 19, Linnégatan 57.

Försälja: **Specerier, Konserver, Delikatesser och Sydfrukt**

till för dagen gällande priser.
Order till landsorten exp. omgående.

Nyttiga Julklappar
till billigaste priser
hos
Gustaf Byrmans Enka
Korsgatan 10. Göteborg.

Manufaktur- & Kappaffär. Pelsverk.
Gedigna varor.
Presentkort.
Telefon 1913.

Kerstin Lindahls
Blomsteraffär
Korsgatan 4

Vackert
urval för
Julen!

Viskafors

Gummisulor och Gummiklackar
till fabrikspris.

A.-B. Ferd. Lundquist & Co
Göteborg.

Fastsättning av sulorna o. klackarne ombesörjes.

SVENSKA HANDELSBANKEN
1871

Öppna
Sparkasse-räkning
Södra Hamngatan 23. Östra Hamngatan 39.
GÖTEBORG

Sparkasse-Kreditiv
kan därvid utfärdas möjliggörande uttag vid vilket som helst av Svenska Handelsbankens 255 kontor.

der äktenskapet en affär, skall firman innehålla hennes namn såsom gift.

Även i äktenskap av gamla ordningen torde föreligga en rätt till mannens släktnamn av i huvudsak samma omfång som i äktenskap av nya ordningen. Däremot synes enligt den mest gängse uppfattningen i brist på uttryckligt stadgande här om ej förefinnas någon skyldighet för gift kvinna i äktenskap av gamla ordningen att bära mannens släktnamn.

I nya giftermålsbalken har upptagits ett uttryckligt erkännande av gift kvinnas rätt att under äktenskapet bära även sitt eget släktnamn. (Med hennes " eget " namn avses här flicknamnet.) Hon får således "bära sitt eget och mannens namn i förening". Som förutsättning för utövande av denna rätt har emellertid "till förebyggande av oreda i namnförhållandena" stadgats en skyldighet att därom göra anmälan i den ordning Konungen bestämmer. Genom en särskild kunglig förordning har föreskrivits, att den sålunda föreskrivna anmälan skall ske hos kyrkobokföraren, som har att omedelbart därom göra anteckning i församlingsboken.

Efter vederbörligen fullgjord anmälningskyldighet har gift kvinna i äktenskap av nya ordningen rätt att såväl i privatlivet som offentligt begagna sig av båda namnen. Hon har även ett lagligen grundat anspråk på att av andra betecknas med sitt eget och mannens namn i förening. Vederbörande myndigheter torde sålunda vara skyldiga att ex officio beteckna gift kvinna med de namn, varunder hon upptogs i församlingsboken.

Även kvinna i äktenskap av gamla ordningen har otvivelaktigt rätt att bära sitt eget och mannens namn i förening. Hon är härvid icke inskränkt till flicknamnet, utan torde vara berättigad att till mannens namn foga även ett släktnamn, som tillkom henne före äktenskapet, om hon i utövning av yrke eller annan därmed jämförlig verksamhet gjort sig känd under namnet. Det fordras emellertid, att hon före vigseln gör särskild ansökan därom hos myndigheten för namnändring, som har att för varje särskilt fall pröva, om de lagliga förutsättningarna föreligga. Nämnda ansökan kan avse rätt att i stället för mannens namn bära antingen flicknamnet eller ett släktnamn, som tillkommit hustrun på grund av ett föregående gifte och varunder hon gjort sig känd. Kvinna, som sålunda behållit sitt före äktenskapet burna släktnamn måste för att få bära mannens namn därom hos vederbörande myndighet göra särskild ansökan, som emellertid utan vidare må beviljas. Har hustrun icke före giftermålet gjort ansökan om bibehållande av sitt förra namn, synes hon för framtiden vara avstängd såväl från rätten att bära sitt flicknamn såsom ett självständigt släktnamn som från varje möjlighet att begagna sig av ett under ett föregående äktenskap förvärvat släktnamn, varunder hon gjort sig känd. Detta är en följd därav, att förslaget inskränker sig till att låta "kvinna, som ännu ingår äktenskap", göra ansökan om att få "behålla släktnamn, som hon bär och varunder hon i utövning av yrke eller därmed jämförlig verksamhet gjort sig känd". En yrkeskvinna, som av en eller annan anledning icke ämnat under äktenskapet fortsätta sin verksamhet utom hemmet och som på grund härav icke

att återtaga sitt flicknamn, är hon skyldig att därom göra anmälan. Ej heller har fastställts någon viss tid, inom vilken hon är skyldig att bestämma sig för det ena eller det andra.

Genom det nyligen avgivna förslaget till lag om släktnamn, i samband varmed även framlagts förslag till ändrad lydelse av vissa nya giftermålsbalkens bestämmelser om gift kvinnas släktnamn, har frågan om hustruns namnrätt åter kommit i ett nytt läge.

Enligt förslaget skall gift kvinna i regel liksom förut erhålla mannens släktnamn. Hon synes då ha såväl rätt som skyldighet att bära detta under äktenskapets bestånd liksom efter dess upplösning genom makens död. Till mannens släktnamn har hustrun enligt släktnamnsförslaget rätt att under alla förhållanden såsom "personligt tillnamn" foga sitt eget flicknamn. Detta skall då sätas framför mannens namn och får icke genom bindestreck förenas med detta. Någon anmälningskyldighet föreligger icke i detta fall.

Man har i förslaget ansett sig även böra i viss mån tillmötesgå den önskan, som i samband med nya giftermålsbalkens antagande uttalades från kvinnohåll, att hustrun skulle beredas möjlighet att även under äktenskapet behålla sitt eget namn såsom ett självständigt släktnamn. Det har ansetts, att det för kvinnliga affärsidkare och läkare, för skådespelskor, författarinnor, konstnärinnor etc. i vissa fall kan föreligga ett så stort intresse av att få behålla sitt förra namn, att hänsyn härtill borde tagas i den nya lagstiftningen om släktnamn. Det föreslås därför i de nya namnrättsliga stadgandena, att gift kvinna i stället för mannens namn skall ha rätt att "behålla det släktnamn, som tillkom henne före äktenskapet, om hon i utövning av yrke eller annan därmed jämförlig verksamhet gjort sig känd under namnet". Det fordras emellertid, att hon före vigseln gör särskild ansökan därom hos myndigheten för namnändring, som har att för varje särskilt fall pröva, om de lagliga förutsättningarna föreligga. Nämnda ansökan kan avse rätt att i stället för mannens namn bära antingen flicknamnet eller ett släktnamn, som tillkommit hustrun på grund av ett föregående gifte och varunder hon gjort sig känd. Kvinna, som sålunda behållit sitt före äktenskapet burna släktnamn måste för att få bära mannens namn därom hos vederbörande myndighet göra särskild ansökan, som emellertid utan vidare må beviljas. Har hustrun icke före giftermålet gjort ansökan om bibehållande av sitt förra namn, synes hon för framtiden vara avstängd såväl från rätten att bära sitt flicknamn såsom ett självständigt släktnamn som från varje möjlighet att begagna sig av ett under ett föregående äktenskap förvärvat släktnamn, varunder hon gjort sig känd. Detta är en följd därav, att förslaget inskränker sig till att låta "kvinna, som ännu ingår äktenskap", göra ansökan om att få "behålla släktnamn, som hon bär och varunder hon i utövning av yrke eller därmed jämförlig verksamhet gjort sig känd". En yrkeskvinna, som av en eller annan anledning icke ämnat under äktenskapet fortsätta sin verksamhet utom hemmet och som på grund härav icke

Kvinnor i polisens tjänst.

En behövlig eller obehövlig reform?

Det har länge varit ett av kvinnoförrelsens önskemål att se kvinnor anställda i polisens tjänst. Det är icke befattningarna i och för sig man eftersträvar. Det är helt enkelt ett humanitärt krav.

Man begär, att de kvinnor och barn, som av en eller annan anledning få med polismyndigheten att göra, där skola finna kvinnliga tjänstemän med åliggande att, bredvid andra polisfunktioner, behandla just sådana fall.

— Är det så nödvändigt? säger ni tvivlande.

Låt oss taga några exempel. Vid sedlighetsförbrytelser mot kvinnor och flickor sker förhöret, vid vilket de förordade få redogöra för förloppet vid förbrytelsen, inför endast män, en överkonstapel och eller flera konstaplar. — Är detta en tillfredsställande ordning? Borde icke dessa förhör verkställas av kvinnliga tjänstemän?

Det förekommer icke sällan, att kvinnor, som råkat i konflikt med rättvisan eller misstänkas för någon förbrytelse, anhållas i sin bostad, och att anhållandet, på grund av att vederbörande håller sig undan på da-

ke före vigseln gjort ansökan om bibehållande av sitt förra namn, synes sålunda enligt förslaget ståndpunkt icke sedan kunna göra ansökan om att få återtaga det namn, varunder hon utövat sitt yrke, även om hon kunde visa sig ha ett aldrig så stort intresse därav. Hon kan ju exempelvis på grund av före äktenskapet helt och hållet oförutsedda omständigheter plötsligt ställas inför nödvändigheten att försörja familjen. Skadan är härvid icke så stor, om det är under flicknamnet hon gjort sig känd. Hon är då visserligen icke berättigad att använda detta namn enbart, men kan dock sätta det framför mannens namn. Utgöres däremot hennes yrkesnamn av ett släktnamn, som hon erhållit i ett föregående äktenskap, synes hon däremot icke ens ha rätt att bära det i förening med mannens släktnamn. Namnfrågan blir i ett dylikt fall ett plus till de svårigheter, som föranledas av att hon en gång avbrutit sin verksamhet.

I fråga gift kvinnas släktnamn efter äktenskapsskillnad har i förslaget gjorts en förbättring så till vida, som anmälningskyldighet ålagts fränksild hustru, som vill återtaga sitt flicknamn. I motiven har även framhållits vikten av att hennes valrätt mellan de båda namnen genom särskilda bestämmelser begränsas till viss kortare tid efter skilsmässan. Det intresse en gift kvinna kan ha att efter skilsmässa återgå till ett namn, som hon burit i ett tidigare äktenskap, har däremot lika litet här som i nya giftermålsbalken vunnit beaktande.

gen, sker så sent på aftonen eller så tidigt på morgonen, att den brottsliga ligger till sängs. Påklädnings försiggår, då ju ett flyktförsök kan misstänkas, i poliskonstapels närvaro, måste kanske med våld verkställas av denne i de icke sällsynta fall, då kvinnan nekar att godvilligt följa med till polisvaktkontoret.

Det har också hänt, att anhållna och till arretsen införda kvinnor gripits av sådan förtvivlan, att de sökt begå självmord. Det är därför brukligt, att kvinnliga arrestanter på polisvaktkontoret avkläddas och underkastas fullständig kroppsvisitation för att fräntagas föremål, saxar, knivar o. d., som de gömt hos sig med tanke på ett självmord, i händelse de skulle "åka fast". Även denna avklädnings och kroppsuundersökning verkställs av manliga konstaplar.

I de senast anförda exemplen gäller det visserligen kvinnor, som begått eller misstänkas för lagstridiga handlingar, men man måste ju ändå finna den medfart de röna onödigt hård. Att den, när det — som ofta är fallet — rör unga flickor, vilka just beträtt lastens bana, bidrar till att förlösa deras anständighetskänsla och förhärda deras sinne är ganska sannolikt.

Det är många flickor, ännu knappast mera än barn, vilka på grund av sedlig förvildning råka i kollision med polisen. Man har ingen anledning betvivla, att de manliga tjänstemän, som handlägga dessa ärenden, förfara strängt rättvist, men däremot kan man draga i berättigat tvivelsmål, att de äro skickade eller intresserade av att söka väcka dessa unga flickor till besinning, få dem att övergiva sitt lastbara liv och söka komma in i ordnade arbetsförhållanden. För kvinnliga polisfunktionärer däremot skulle helt säkert detta räddningsarbete framstå som en synnerligen viktig och tacksam uppgift.

Polisen lämnar handräckning även i många fall, där det icke är fråga om brott. Barnavårdsnämnden begär t. ex. att genom polisen få avhämtat ett barn från föräldrar eller fosterföräldrar, som vanvårdade det och icke godvilligt vilja lämna det ifrån sig. Det blir då en manlig konstapel, vilken ju i hem av detta slag är den förfärlige buse, varmed man skrämmer barnen, som nu kommer och på sin arm bär bort den gallskrikande och helt säkert mycket olycklige lille ungen. — Det är troligt, att den manliga styrkan här behöves för att ingiva de tredskande föräldrarna respekt, men nog ville man gärna se, att en kvinnlig polisvare med och tröstande toge barnet om hand. Inte sant, mödrar?

Mycket mera skulle kunna sägas om behovet och samhällsnyttan av kvinnor i polisens tjänst, t. ex. det skyddsarbete som de, utrustade med polisens befohgenhet, skulle kunna utföra bland den kvinnliga ungdom, som synes stå inför faran att gripas av storstädernas nattliv. Det anförda må emellertid vara nog.

Värdefull Hedersgåva!

Ett prima Guld- eller Silverur, Urkedja, Kikare eller Glasögon av högsta kvalitet, från förnämsta fabrik, erhålles till ett humant billigt pris vid besök hos **John Wallberg**, Södra Hamngatan 13, (mitt emot Museum.)

Och låt oss nu ett ögonblick dröja vid de svaga och högst otillfredsställande försök man i vårt land gjort med kvinnliga poliser.

Egentligen ha vi inga sådana funktionärer. Polisen i Stockholm och Göteborg har visserligen kvinnor i sin tjänst, på den förstnämnda platsen sex, på den senare en, men dessa kvinnor hava icke polisens befohgenhet utan äro endast en slags handräckning åt den manliga polisen. De bära namnet "polisyster", vilket torde ha sin grund i att de rekryterats ur sjuksköterskerekåren, och arbeta inom synnerligen snäva gränser. De hava till åliggande att underkasta de till polisvaktkontoren införda kvinnorna kroppsvisitation (en tämligen överflödig gärning, kan man tycka, när det gäller kvinnliga arrestanter, som kanske någon kvart tidigare anhållits i sina sängar och med våld påkläts av manliga konstaplar) samt vidare att på ort och ställe kontrollera de kvinnliga brottslingarnes uppgifter om sina personer, sina levnads- och arbetsförhållanden m. m. Detta och kanske kontorsgöromål samt en del andra småsysslor är allt det arbete de svenska polisysterne hittills tagits i anspråk för.

Det förefaller, som om våra polismyndigheter icke skulle önska se kvinnor i sin tjänst, och att de i de städer, där försök i denna riktning gjorts, icke varit angelägna om att experimentet skulle komma att giva goda resultat, manande till nya och utvidgade försök. Eller hur skall man på annat sätt kunna tyda deras absoluta obegenhet att taga polisyrkesarbetet i sin hand, deras intresse, deras kraft och förmåga i anspråk för de omfattande arbetsuppgifter, som ligga väntande på det område det här är fråga om? Man har velat påstå, att polisysterne misslyckats i sitt arbete, men man förtiger den andel häri som det tillämpade systemet har. Vad skulle en manlig poliskonstapel inom lika snävt uppdraggränser och under samma ofria arbetsformer kunna uträtta på sitt område?

Man har anledning tro, att det vankande samhälleliga intresse, som med den vunna medborgarrätten ger sig tillkänna bland kvinnorna, även skall komma att sträcka sig till frågan om kvinnan i polisens tjänst och bringa den till en god lösning. Till jämförelse med de svenska förhållandena meddela vi här nedan några uppgifter om hur frågan för ögonblicket ligger i Danmark. Även där äro kvinnorna icke nöjda med det tillämpade systemet, ehuru det ju synes åtskilligt bättre än vårt eget. Uppgifterna hava med åskvärt tillmötesgående lämnats Kvinnornas Tidning av en av Köpenhamns poliskonstaplar, Fru Alexandra Neve.

Köpenhamns kvinnliga polis-konstaplar.

I Köpenhamn finnas f. n. fem kvinnliga poliskonstaplar. (Man observerer benämningen "konstapel" i stället för vårt "polisyster") Samtliga tillhöra den bildade klassen. Tre

Gillblads
JUL-

MARKNAD

har tagit sin början.

På grund av våra stora prisnedläggningar bjudas alla
Damer

ett utmärkt tillfälle att erhålla moderna förstklassiga Manufaktur-varor inom de olika avdelningarna till särdeles låga priser, delvis understigande priserna före kriget. Obs! Beakta priserna i våra skyltfönster. Obs! Presentkort i alla pris-lägen.

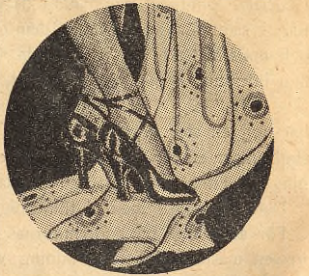
KVINNORNAS TIDNING:

kostar endast 6 kr. per år.

Utkommer 1 gång i veckan. Prenumeration å posten eller å tidningens expedition, Vallgatan 27, Göteborg. Tel. 180 70.

Göteborgs Mönsteraffär

Engelbrektsgränd 9. Telefon 6607. Försäljer erkänt bästa tillknipningsmönster för Dam-, Flick- och Gosskläder. OBS! Mottager egna tyger för tillknipning och provning.



Största urval av
Eleganta Skodon

finner Ni alltid i

CITY Skomagasin.

Kungsgatan 51. Tel. 9179.

Adèle Gustafsson

Kungsgatan 1, 2 tr. Tel. 3049

Syateljé och Modesalong för

Klädnings, Dräkter, Kappor o. Ridkläder

Säsongens ledande nyheter inkomma dagligen från förnämsta källor i utlandet. Af siden framhålls särskilt:

Crepe Marocain, Velours faconné, Crepe lamé, Crepe siamois.

Endast en kupong af varje mönster!

Förstklassigt utförande. Moderata priser.

Victor Swenson & Co

Manufaktur- & Kappaffär
35 Kungsgatan 35.

KAPOR, DRÄKTER & KLÄDNINGSTYGER.

Stort och välsorterat lager av Kläder, Schoviet, Siden m. m. för Kappor och Dräkter.

Diskussionsspalten.

I sin »Diskussionsspal» bereder »Kvinnornas Tidning» plats för artiklar i ämnen, vilka på grund av sin art inbjuda till meningsutbyte med upplysning, vägledning och hjälp som syftemål. Det förutsättes, att inläggen göras i en mot syftemålet svarande anda, sakligt och utan personliga utfall. Inledningsanföranden till denna avdelning liksom även av dem föranledda inlägg äro synnerligen välkomna!

Husmodern som hemmets tjänarinna.

»Kvinnans arbete inom hemmet har i Sverige alltid varit högt värderat av mannen.»

Något sådant stod att läsa i en tidsningsartikel, i vilken författaren med vemod talade om det ständigt ökade antal kvinnor, som söka sin försörjning utanför hemmet på områden, där de av de manliga konkurrenterna ses med oblidiga ögon.

Innehåller det anförda citatet en verklig sanning eller är det endast en vacker inbillning?

Den som skriver detta kom en afton i ett ärende in i en bondstuga. Hustrun i gården, en duktig människa, som ensam skötte om hushållet, däri inbegripet det arbete mannen och en kull halvuxna pojkar gävo henne, och även hade hand om ladugården, sade i det hon satte sig ned: — »Se, man blir liksom lite trött fram på kvällen.»

Men då hov husfadern, som slutat sitt dagsarbete, när den tidiga skymningen föll, och antagligen sedan sovit bort ett par timmar på sofflocket, upp sin röst och sade i en uppriktigt förvånad ton, i vilken förnams även ett biljud av ogillande förebråelse:

— »Det måtte väl inte ta emot för fötterna att gå på släta golvet!?»

Är männe icke denna värdesättning av husmoderns arbete den vanliga hos bonde- och arbetarklassens män?

Går man högre upp, finner man visserligen aktning för husmodern som sådan, men knappast någon hög värdesättning av hennes arbetsprestation. Eller är icke den gängse uppfattningen denna: »Jag försörjer min hustru.»

Går man återigen ett stycke längre ned, till tjänarinnan, så kan ingen sanningsskär människa våga påstå, att hennes gärning hör till de mycket aktade och ansedda. Var skall man söka orsaken till den ringaktning, som faktiskt häftar vid tjänarinnekallet? Är den männe att finna i det förhållandet att många av de därmed förenade äliggandena äro grovsysslor, vilka kunna utföras av den allra enklaste arbetskraft, eller kommer missaktningen av att det för varje självmedveten natur synes ligga något nedsättande i den personliga upppassningen av en annan människa? Huru som helst ett faktum är, att åtminstone en del av det husliga arbetet, skurning, tvätt, borstning av kläder och skodon etc. av ålder ansetts som »tarvligt» och åtskilligt under en något så när välutvecklad husmoderns värdighet att utföra.

Och nu går utvecklingen i den riktningen, att husmödrarna även i överklasshem halvt frivilligt halvt av tvång åtaga sig de sysslor, som tidigare utförts av tjänarinnan! Orsakerna här till behöva knappast nämnas — svårigheten att utifrån få arbetshjälp till hemmen och de höga tjänarinnelönerna, vilka tillsammans med det dyra kosthållet överstiga vad många borgerliga hem kunna avse för detta ändamål. Det resoluta sätt, varpå massor av bildade husmödrar vetat att lösa tjänarinnefrågan genom att själva och på egen hand utföra de husliga sysslorna är värt både aktning och beundran. Och man tror deras försäkrat, att de må fysiskt väl av den med arbetet följande motionen och att det är en stor tillfredsställelse för dem att genom eget arbete kunna nedbringa hushålls-kostnaderna.

Detta är den vackra sidan av saken, men det finnes kanske här som annorstädes även en avigsida? Frågan kommer tvivelsutan att förfalla mången hård, men den framställes icke för att sara utan endast för att

väcka eftertanken. Förlorar icke husmodern något av sin värdighet, ja, något av sitt personliga värde, lämnar hon icke sin höga ställning som hemmets »härskarinna», i vilken maken ser den med sig jämställda och vilken barnen blicka upp till, för att i stället bli familjens tjänarinna med platsen icke där uppe utan allt mer sjunkande i den mån tiden går och familjemedlemmarna vänja sig vid, att det är hon som skall utföra tjänarinnegröt?

Nå, kan det svaras, det ligger kanske något i det där, men vad skall man göra? Förhållandena hava blivit sådana, att många bildade husmödrar måste avstå från att hålla tjänarinna och i stället själva utföra arbetet, måste det även om konsekvenserna bli de visade. Det är ingenting att göra åt saken!

Jo, kanske ändå något! Måhända kan ett gott råd hämtas ur vad en intelligent och duktig husmor sade:

— Jag höll i det längsta tjänarinna. Vad jag såg hos några väninnor, som skötte sina hem utan jungfrur, uppmuntrade mig icke att följa exemplet. Frivilligt och av kärlek till sina närmaste åtog de sig ett arbete, som enkelt, föga ansett och av relativt lågt penningvärde måste anses ligga långt under deras förmåga och kunskaper.

Arbetet var frivilligt och kunde därför utföras med bibehållen självaktning. Men den frivilliga glansen gick snart bort och det blev det rena tvånget. Familjen tog det som en självklar sak att husmodern skulle utföra tjänarinnesysslor. Det förnams något som liknade kommandoton och kritik. Någon hög värdesättning av arbetet kunde inte förväntas. »Det var ju de sysslor jungfrur fört med lätthet utfört — inte var det något märkvärdigt!»

— Led husmoderns prestige? Var det riktigt samma aktning från mannens sida? Eller en begynnande världsöshet? Voro barnen, som så självklart läto passa upp sig av modern, stolta över hennes arbete i hemmet? Var det något att skryta över inför kamraterna? Eller att dölja?

Nå, så flyttade vi till ett villasamhälle utanför staden, där inga jungfrur ville taga plats, och så blev jag min egen tjänarinna. Det har gått mycket bra. Jag sköter hemmet, men det finns saker som jag inte gör. Jag lämnar inte min man och mina barn personlig upppassning. Den få de styra om själva. De få bädda sina sängar, borsta sina kläder och skodon. Jag bär inte upp ved och kol eller ned slaskspannen — det få pojkarna göra. Även i arbetet bör enligt mitt förmenande hustrun-modern hålla på sin värdighet, utan vilken det nog blir klen beställt med mannens och barnens aktning och kärlek. Alltså vi hjälpas åt med arbetet. Jag har inte lämnat min position som husmoder för att intaga den lägre ställningen som familjens tjänarinna. Vi ha helt enkelt gjort tjänarinnan obehövligen genom att fördela hennes arbete på oss allesamma. Ingen ser ner på den andre för detta arbete, hur enkelt och grovt det än må vara, vi deltaga allesamma i det, vi äro jämställda. Vi förstå vad arbetet är värt och vi respektera varandras arbetsprestationer.»

Den citerade husmodern slutade sitt schwungfulla anförande med ett trosviss: Detta är det rätta systemet!

Har hon rätt eller finns det andra framkomliga vägar?

MONICA.

Intet kan förliknas med kvinnans ömhet och hängivenhet. Man förglömmas av sina bröder och vänner, misskännes av sina kamrater, men aldrig av sin moder, syster, dotter eller älskade. (Chateaubriand.)

JUL-Realisation

från och med 10 december

Bortslumpas

hela det kvarvarande lagret av

Kappor, Dräkter & Pälsar.

Detta är ingen utförsäljning av underhaltiga varor, utan fullt kurant konfektion, som vi med stora förluster utförsälja.

En del dyrbara Original-Modeller säljas till långt under inköpspriserna.

Colmbloms
Kungsgatan 57.

Agnes Edmans Tricotvaror

— Fredsgatan 3 — Telefon 9732 —

Rekommenderas!

Handarbetsaffären

TEXTIL

Innehavare: Anna Särnblom.
Korsgatan 12. Telefon 15288.

Stort, rikhaltigt lager av vackra arbeten för julen.



Göteborg

meddelar

Brand- o. Avbrottsförsäkring

samt

Liv-, Livränte- och Kapitalförsäkring.

OBS.! Sveas förmånliga

Barnförsäkringar!

Inbrottsförsäkra

i Sveas dotterbolag Astrea.



Handdukar, Dukar &

Servietter

Blekta & Väfnader

Handv., coul. Bomullstyger

Största sortering! Billigaste priser!

C. J. Schagerström

f. d. Lessebo Pappershandel

Rekommenderar för julen sitt välsorterade lager, handmålad bord-löpare, siden, tyg och papper, bonader, julservietter placeringskort. Fotografi- och Amatöralbum, eleganta kartonger med papper och kuvert, Correspondancekort. (Monogramstämpling utföres.)

Friberg & Andersson
KUNGSORTSPL. 1 • TEL. 72 35.



Vår

Julklappslista

För honom eller henne

En Kodak

För ungdomen

En Browniekamera

För gossen

En Meccano-låda

För urval

Ett Album för amatör-fotografier en förstoring från Edra sommar-negativ, inramad.

Många andra till julpresenter passande artiklar erbjudas Eder av

Hasselblads Fotografiska A.B.
Östra Hamngatan 41/43.

Bliv medarbetare i Kvinnornas Tidning!

ALLT SOM RÖR KVINNORNA, deras arbete i hemmet och ute i förvärvslivet, deras önskemål på skilda områden, allt intresserar oss livligt och vi mottaga med stor tacksamhet meddelanden härom.

Dessa meddelanden böra icke vara anonyma — det är ju av vikt för en redaktion att veta vem som står bakom lämnade uppgifter, men namnen offentliggöras icke utan förbliva redaktionens hemlighet. En var kan med fullt förtroende vända sig till Kvinnornas Tidning

Om ni har något meddelande att lämna, så gör det utan dröjsmål! Referat av möten i kvinnoföreningar, upplysningar om födelsedagar, utnämningar o. d. förlora i intresse om de bliva gamla.

Är det någon fråga ni gärna vill se offentligt dryftad, så telefonera eller skriv därom till Kvinnornas Tidning. Ännu hellre skicka oss en inledningsartikel Sänd oss edra meddelanden, även om ni vet med er, att ni icke är skickliga stilist. Vi genomse alla bidrag och göra de korrigeringar ifråga om språket, som äro nödvändiga.

Har ni något av intresse att säga andra kvinnor så låt Kvinnornas Tidning förmedla det till dem.

Svar på ingångna skrivelser lämnas omgående — pr brev, om svarspost bifogats, eljest i tidningens brevlåda under den signatur brevskrivaren önskar.

Bliv medarbetare i Kvinnornas Tidning!

Fantasi och lögn i barnavärlden.

Fantasiens spel. — Omedvetna osanningar. — Lögnare av kamratkänsla.
Rädsla och osanning. — Svindlare naturer. — Uppfostran till sanningskärlek.

I Psykologiska sällskapet i Berlin har dr. Flatau hållit föredrag över här ovan angivna, för föräldrar och lärare så viktiga ämne. Varje normal människa är utrustad med fantasi, vars livlighet dock är starkt varierande, framhöll föreläsaren. Barnets fantasi skiljer sig väsentligt från de vuxna människornas, men även barnfantasian är icke alltid lika, utan har ett uppvisa ganska skiftande nyanser. Barnets fantasi ger sig tillkänna särskilt under leken, denna för deras utveckling så viktiga faktor. Det är i allmänhet en spelande fantasi över barnleken: fars käpp blir en yster springare, en packlär, ett fepalats, och barnets egna sorger och tröjder överförs på de livlösa dockorna, på apan och björnen. De äro stygga eller snälla, snuka eller konvalescenter. Hur vaggas och omhyllas icke den bekräftade återstoden av en docka som om den vore en varelse sprudlande av liv, eller åtminstone som om den hade i behåll sin ursprungliga skönhet. Det lekande barnet för i sin fantasi värld långa samtal, i vilka det självt med förställd röst företräder olika personer och uttalar deras tankar. I sådana ögonblick behärskas barnet fullständigt av illusionen.

Det är emellertid endast det friska, normala och med rik fantasi utrustade barnet, som leker på detta sätt. Nervösa barn förhålla sig annorlunda. Över deras fantasi är något sjukligt. Ett normalt barn har alltid, hur livligt än dess fantasi spelar, en klar uppfattning av vad som är dikt och vad som är verklighet, men det nervösa barnet lever nästan ständigt i sin fantasivärld och försjunket i drömmarier. Griper icke uppfostraren i god tid in här, är det fara värt, att det av sådana barn icke blir några livsdugliga människor. Deras fantasi sysslar gärna med krämpor och sjukdomar, vilket lätt utvecklar sig till hysteri och förställning. De pådikta sig alla möjliga slag av illabefinnande och åkommor samt utmåla i bjärta färger, hur sjuka de känna sig, när de önska slippa undan skolan någon särskilt besvärlig dag eller eljes för att undgå något obehagligt, som väntar dem. Här närmar sig fantasipelet på ett betänkligt sätt lögnen.

Intill en viss ålder — man antager intill det femte levnadsåret — finnes för barnet icke begreppet osanning, åtminstone icke i betydelsen av något medvetet ont. Först genom uppfostran lär sig barnet skilja mellan lögn och sanning, att anse den förstnämnda som något orätt och skamligt, den senare som något tillbörligt och naturligt.

Ett barn narras av olika orsaker. Det vill t. ex. genom ett förnekande fräda sig för ett obehagligt minne, en annan gång bättre det på något, som verkligen hänt, med ett osant tillägg, därför att det tycker, att det egentligen hör till berättelsen, för att den skall bli fullständig. Så finns det ett slags osanningar, som icke sägas för egen fördels skull utan för att skydda andra för obehag. Äldre barn kunna sålunda, med en känsla av att de handla rätt, narras för att rädda en kamrat från förgelse och straff. Här är kamratkänslan starkare än hederskänslan. Men otaliga osanningar äro fullt medvetna lögnare, uttalade för att skydda lögnaren i någon för honom farlig situation eller för att skaffa honom en fördel.

Föräldrar, som komma på sina barn med osanningar, taga vanligen en sådan händelse utomordentligt hårt. Man får emellertid icke glömma, att barnet kanske narras, därför att dess minne sviker det, eller därför att det, offer för någon häftig sinnesrörelse, rädsla eller vrede,

felaktigt uppfattat det förefalla. Även de osanningar, som sägas i bestämd avsikt, kunna vara rätt så ofarliga, de äro det i varje fall så länge barnet icke ännu nått så långt i utveckling, att det förstår, att det är en last att ljuga. Men förstär det verkligen att det begår en oederlighet när det narras, då måste saken tagas allvarligare. En uppfostrare får dock aldrig glömma, att osanningen är det enda vapen ett barn har att skydda sig mot obehagligheter, bannor och äga. Fruktan är något som vuxna människor icke äro främmande för, och som kan förmå även dem att söka smygvägar och handskas mycket illa med sanningen. Också hos barnen är denna känsla förhållandevis stark, och tar ut sin rätt. En uppfostrare, som med häftighet och hårdhet straffar varje liten överträdelse, måste räkna med, att barnet icke genast är färdigt till en bekännelse, utan gör ett försök att med fördöljande av sanningen komma helskinnat undan. Ju sparsammare och försiktigare man är med de förbud, man lägger i vägen för barnens rörelse- och handlingsfrihet, och ju besinningsfullare man behandlar överträdelserna mot dessa förbud, desto mindre risk är det, att barnen skola duka upp historier och hemfalla åt ovanan att ljuga.

Det finns slutligen en verkligt betänkligt art av barnalögn, den patologiska lögnen, då barnet narras utan att det finns något som helst skal därför. Även denna form av lögnaktighet påträffar man oftast hos nervösa barn. Här är det vanligen omgivningen och uppfostran, som bära skulden. Barnen hitta på historier, berätta om sådant, som aldrig hart hänt, och utsmycka sina verkliga upplevelser med alla möjliga fantastiska tillägg. Någon verkligt avsikt med dessa osanningar finnes vanligen icke, barnet påverkas av en tvångsföreställning: det måste berätta något och det berättar ihop en historia utan att ha ett klart begrepp om att det narras och gör sig skyldigt till något orätt. Oftast börjar denna lögnaktighet med att barnet går på sidan av sanningen för att få tillfälle att kryta med sig självt. Antingen vill det göra troligt att det vid något tillfälle visat sig duktigt och modigt, eller, när kamrater äro åhörare, hitat på något puts eller gjort något otillåtet. Ur detta med osanningar bemängda skryt utvecklar sig icke blott en vana, utan en verklig böjelse att genom fantastiska och bedrägliga historier skaffa sig fördelar eller nå vissa eftertraktade mål. Opålitligheten och lögnaktigheten bliva alltmörare rotfästade, allt mer utpräglade och karaktärsfulla och ohjälpligt förstörd. Dessa ungdomar komma slutligen, när den mogna åldern hunnits, att stå där som patologiska svindlare, vilkas verksamhet, vilkas hela liv präglas av opålitlighet och bedräglighet, dessa moraliskt undermåliga individer, för vilka hederskänsla och hedersbegrepp icke existera, utan som ljuga och svindla sig fram.

Hur bör nu uppfostran ställa sig till allt detta? Uppfostran har icke till uppgift att kväva fantasien, men väl att leda barnets andliga utveckling in på en rätt väg, att hålla igen på en punkt, att sporra på en annan. För att skydda barnet mot medvetna eller omedvetna osanningar, bör man vänja det vid att göra riktiga iakttagelser och att när det berättar något, giva en korrekt bild av det upplevda eller iakttagna. Likaledes bör man vaka över att barnet icke av lättja eller häglöshet låter bli att tänka efter vad som verkligen har hänt och i stället utfyller luckorna med egna fantastiska påhitt. Till en förständig uppfostran hör även, att man skyddar barnet för sådana situationer, som

kan förleda det till en avsiktlig lögn, det må nu vara för att skaffa sig en fördel eller för att undslippa något obehagligt. Det är barnets förtroende och tillit uppfostraren måste söka vinna.

Den lilla butiken.

De små butikerna innehåva i allmänhet av kvinnor. Till tjänst för alla dessa kvinnliga innehavare av små butiker meddela vi här nedan en del goda råd, som vi hittat i en engelsk affärstidning, och avseende ingenting mindre, än att av den lilla butiken göra — en guldgruva!

Det finnes massor av små butiker, så yttar sig ungefär »The Efficiency Magazine» och de flesta av dem gå dåligt!

Det behöver icke vara så. Även en liten butik kan skötas så, att den blir en liten guldgruva.

En liten butik skall inte föra allt möjligt och försöka agera varuhus. Det är som om en liten pojke skulle traska omkring i sin pappas kläder. Det kommer inte att dröja länge, förrän den lilla butiken har ett dragas med ett växande lager av okuranta varor, som representera ett dött kapital, d. v. s. ett kapital som ingen ränta ger.

Den lilla butiken skall specialisera sig! Den skall föra en eller ett par artiklar och vara utomordentligt väl sorterad i dessa sina specialiteter. Den skall genom annonsering inpränta i den köpande allmänhetens medvetande, att denna lilla butik är verkligt stor i sin bransch, att den inom sitt område är rikhaltigare försedd och för bättre varor än någon annan. När den köpande allmänheten behöver något i denna bransch, blir det just till denna lilla butik den går!

En liten butik skall akta sig för varor, som äro underkastade modets snabba växlingar. I dag äro de säljbara, i morgon icke. Den lilla butiken kan icke bära förlusten av på detta sätt plötsligt omoderna och icke längre begäriga varor. Det finns andra artiklar, som icke beröras av modet, rella varor som alltid finna köpare. Det är sådana den lilla butiken skall föra!

Den lilla butiken skall lägga an på en rask omsättning. Inköp och försäljning skola ske i snabbaste takt.

Har den lilla butiken genom ett oklokt inköp fått i sitt lager en trögsälld varupost, så låt den icke bli ligande utan realisera den till inköpspris eller därunder och skriv upp förlusten på Erfarenhetskontot.

Den lilla butiken skall icke vara lik alla andra små fula, tråkiga butiker, den skall vara något säregt i sitt slag. Den skall vara sådan, att kunden ofrivilligt säger till sig själv: »En sådan liten proper, rar och trevlig butik! Det är ett riktigt nöje att gå hit och göra sina inköp!» — Alltså putsat och skinnade fint och god smak och lite originalitet i anordningarna om sådan står till förfogande.

Och nu till sammanfattningen: Välj en specialitet, gör en genom annonsering känd som specialist ifråga om en viss artikel och förbliv alljämt denne kände specialist! Gör en lilla butik ryktbar för sina linnen eller sina näsdukar eller sina strumpor eller sina knappar eller sina skorpor. Det är bättre att vara utomordentligt väl sorterad i en artikel, än dåligt ifråga om tusen.

Det går att göra den lilla butiken till en guldgruva. Men det erfordras skicklighet, energi, företagareanda och affärsgegni!

Läraren: — Med kråldjur menar man varelser, som icke kunna resa sig utan krypa utefter marken. Säg mig exempel på en sådan varelse!

Pelle raskt: — Lillebror!

Professorn: — Detta gift är oerhördt kraftigt. En droppe därav på tungan av en hund, faller ögonblickligen den starkaste oxen till marken!

Befryndade världar.

Skiss för Kvinnornas Tidning av Signe Lagerlöw.

Hon kom in i sin avklädningsloge efter sista ridåfallet med famnen full av blommor och huvudet dånande av salongens stormande ovationer. Ännu hördes på avstånd det välbekanta mulret av en ny applådsalva. — Därpå ännu en — ännu en.

Hon lyssnade förstörd till de allt mera bortdöende ljuden, i det hon med nervös brädsla slog sig ner framför spegeln för att låta sminka av sig den furstinna hon nyligen inne på scenen skänkt en bländande gestalt. Det släpade av starka elektriska lampor upplysta glasat återkastade en praktfull bild i vitt och guld, krönt med ett blistrande diadem, som kammarjungfrun just nu höll på att lösa ur hennes svallande svartbruna hår.

Högar av blommor lägo på bordet framför henne, på golvet, på den enda lediga stolen. Under hennes vita guldbroderade sidensko blödde en söndertrampad ros, som av en hänförd beundrare kastats ned till henne på scenen, och som hennes moitié lyft från golvet och under publikens skunderande applåder mitt i en akt räckt henne.

Mellan blommor och toaletsaker, kringspridda överallt lägo brutna och obrutna biljetter — däraktiga eller uppriktiga utbrott av beundran, kärlek, tillbedjan.

Medan hon kammades och förvandlades från teaterfurstinna till en civil kvinnlig skönhet grep hon nu en av dessa biljetter, genomgånne den flyktigt och suckade lätt. Hon hade alltid undrat vad det var för slags människor som skrev dem. Sannolikt icke den rätta sorten. Åtminstone icke hennes folk Aldrig han

Nej, aldrig från honom ett ljud — en rad.

Hon försjönk med ens ånyo i denna sällsamma stämning av spänning och oro som förföljt henne hela aftonen. Kanske av rollen, denna gripande underbara kärleksroll, vari hon för första gången på scenen tyckte sig leva ut från egen själ. Hur hon bävat för denna kväll — just därför att denna uppgift legat hennes eget hjärta så sällsamt nära, att ett misslyckande liksom skulle ha betytt ett nederlag för något av det starkaste och bästa i hennes personlighet.

Men vilken hon vara uppriktigt var det icke allenast rollen som fyllt henne med bävan och oro. Medvetandet att han var närvarande, denne kände ökande, som blivit hennes samvete och enda förnimbara kontakt med den stora publiken, hade mer än någonsin denna afton utövat sin säregna, eggande, oroande trollmakt över hennes sinnen.

När hon plötsligt under spelet ur den svagt upplysta randen av salongens mörker snarare förnummit än sett hans mystiskt mörkstrålände blick hade med ens liksom jord och himmel vikit — och hon hade spelat som i trance — som i dröm — och för honom allenast.

Vem var han? — Det visste hon. Ett berömt namn av hög social rang. Men vem stod bakom namnet och rangen?

Hon kände hur blodet vek från hennes kinder vid denna tysta fråga.

I kväll, om några minuter, om en helt kort stund skulle hon få svaret.

I kväll skulle hon möta honom på den stora lysande bankett som med henne som en av hedersgästerna ställts till för konstens ära, och där hon bland inbjudarna även återfunnit hans namn.

Hon vaknade upp ur sina tankar vid ett litet utrop av beundran från kammarjungfrun.

Toaletten var fullbordad.

Med lätt rynkade ögonbryn såg hon sig i spegeln, prövande och kritiskt.

Skulle han i denna bild igenkänna någon av dem, som skänkt honom en aftons flyktiga intresse på scenen? —

Var över huvud icke alltsammans en en villa, en dåraktig inbillning, som skulle upplösas och förflyktigas inför verklighetens kalla ljus såsom dimmans trolska feerier inför morgens solstråle!

Fanns på det hela taget någon sjärlarnas sympati, något frändskapens igenkännande från första ögonblicket?

Hon såg kammarjungfrun ordna ännu några veck, flytta en blomma, och hon log ofrivilligt.

Det var hennes tro, att det var på detta allt berodde. På en dekoration, ett veck!

— Tack, det är bra nu, kalla på bilen — sade hon hastigt.

Och hon hörde själv att över stämman läg den främmande tonlösa klang, vari hennes övervinneliga rampfeber brukade kulminera i de första replikerna i varje ny uppgift inne på scenen.

När kupédörren föll igen om henne erfor hon en obetvinglig känsla av ångest. Ju närmare ekipaget kom det stora, strålände palats, där banketten skulle avhållas, desto häftigare kände hon hjärtats slag inne i sitt bröst. Redan på långt håll såg hon den upplysta byggnaden, den breda vita ljusfloden över trappan, nedanför vilken ekipage efter ekipage höll i en oavbruten glesnande och tätande rad.

I samma ögonblick hennes egen bil rullat fram, stannade en annan, som svängt upp omedelbart efter, tätt bakom. Hon såg dörren öppnas och en högst manlig gestalt trada ut.

En inling av igenkännande genomförr henne. Det var han.

I nästa sekund hade även han igenkännt henne. Han saktade plötsligt diskret stegen och låt henne passera. Även andra, som samtidigt strömmat in genom dörrarna gävo henne plats, vekovörnadsfullt åt sidan för att genom denna tysta artighet betona att de visste, vem hon var.

När hon trädde in i bankettsalen, var han ännu icke kommen. Blixtnabbt, van att uppfåga allt i en enda blick, såg hon det med en viss lättnad. Sådan salen nu låg, ett blomsterhav av mänsklig skönhet och prakt, var den henne endast ett innerst inne likgiltigt skådespel, vari hon hade ut fört en roll för aftonen, ingenting annat. Här fanns ingen eller ingenting, som kom hennes hjärta att klappa i dåraktigt vild takt eller hennes blod att strömma häftigare genom ådrorna. Där hon skred fram, besvarande hälsningar, frågor, välkomnrop och komplimanger förrådade endast en lätt blekhet på hennes kinder den inre sinnesrörelsen.

Om på detta sätt endast några minuter eller evigheter förrunnit, visste hon ej, men plötsligt kände hon att han måste vara närvarande. Och i samma sekund mötte hon hans blick — en blick som lågade tvärs över den väldiga färgrika människofyllda salen och som i det ögonblick den korsade hennes flammade till som en blift vilken träffat sitt mål.

När han inträdde i denna salong, en stund försenad genom ett viktigt sekret telegram, som kallat honom från teatern ned i ministeriet, var även hans enda tanke: Ernestine Ravannes.

Under en lång tid hade han med ett alltjämt stigande intresse följt och beundrat hennes enastående prestationer på scenen. Men i denna beundran, så vanlig inför de stora talangerna, hade även blandats en djupare och oförklarligare känsla. Redan första gången han såg henne, i en ung enkel, svartklädd flickas gestalt, hade han gripits av en egendomlig spänning, ånskönt han då ännu icke visste vem som spelade rollen. Nyligen hemkommen från en längre utomlandsvistelse hade han visserligen hört Ernestine Ravannes namn, men kände ej till pjäsen och hade ej sett på programmet vem som innehade denna till synes obetydliga roll. Och dock! Andlös uppmärksamhet hade han följt varje åtbörd, varje rörelse hos denna enkla, svartklädda flicka, vars skönhet var helt bortmaskerad. Vid det plötsliga ljudet av hennes stämman hade en oförklarlig rysning som vid en tongång i någon skön musik genomskälvit honom. Och med ens där han satt i logens mörker, utan att kunna konstatera det, förstod han att det var hon. Nationalteaterns, hela landets största skådespelerska, den gudomliga Ernestine Ravannes.

Efter denna afton hade han gått på teatern varje gång hon utpträdde. Och för varje ny gång var utoplänigare en bild inpräglad i hans hjärta, som senare gick igen i dagens tankar, i nattens drömmar.

När han ibland i sin ensamma vägning efter en sådan teaterkväll genom-

gick vad han upplevat kände han sig egendomligt upprörd och otillfredsställd som efter ett allt för kort kärleksmöte. Och han förstod snart att »timmarna i den mörka logen, då han överlämnade sin själ och sina sinnen åt hennes spel icke gått honom spårstet förbi.

Han hade svärnat, älskat, varit förlit blivit ensam och obekant ändå. Först nu kände han det som om alla djupa upprivits inom honom, som om hon väckt till liv förut okända krafter, som alla sammanflöt i en djup, passionerad och förväntansfull längtan. Han frågade sig över huvud aldrig om hon skulle besvara hans i det tysta spirande kärlek. Han »visste» ingenting om henne och försökte ingenting att få veta.

Av samma riderliga anledning underlät han varje spår till öppen eller hemlig uppvaktning. Han infann sig endast osviktligt i sin loge, en uppmärksam, korrekt åskådare, som icke med en min förrådade att hela hans stumma, diskreta åskådande var en enda dyrkan av ett funnet ideal.

Nu stod han plötsligt framför henne, med sin mystiska strålände blick allvarligt fäst vid hennes ansikte. De hade växlat den första hälsningen, de första fraserna, det första småleendet av ett hemlighetsfullt igenkännande. Allt oro och all bekännning, hon tidigare känt, var med ens såsom borta. Ljuset drog en mjuk ljuv trollkrets av värme och sympati omkring dem. Det var som om de känt varandra i tusen år och redan på förhand varit förtrogna med varandras böjelser och tankar. Oavbrutet förenades de i samma reflexioner och skattade åt samma infall.

Utän att de märkte det hade det blivit ett tomrum omkring dem. Från salongens maskerade kaos av hemliga intressen, passioner och intriger sändes nu och då en blick av förvåning, undran, avund eller svartsjuka bort mot deras plats. Männen avundades honom och kvinnorna henne. De två allena hade icke blick för någonting annat än varandra.

I det brusande larmet blandades plötsligt ett fästligt ljud. Musiken spelade upp för taffel. Man ordnade sig par för par. Hon såg herrarna såsom på förhand underrättade skynda att söka upp var och en sin dam. Han hade rest sig och småleende bjudit armen åt henne. Hon vaknade upp och sade impulsivt, i det hon frågade betraktade honom: — Vi! Är det vi två?

Och med en segrarinnas leende behag hade hon redan lagt sin hand under hans arm, medan hon i det fästliga bruset jublande av fröjd lyssnade till hans biktande, meningsfulla svar: — Naturligtvis. Varför skulle vi två skiljas.

Vad en äkta man aldrig begriper:

- att våningen emellanåt måste rengöras och att detta icke går för sig utan att flytta på möbler och andra saker;
- att han måste säga ifrån när något fattas i hans garderob, i stället för att varje morgon beskärma sig över »att det inte är lagat än.»
- att tefat, tallrikar och blomkrukar icke äro askbägare.
- att barn emellanåt måste hålla väsen.
- att hans fru icke på samma gång kan hålla honom sällskap i hans arbetsrum och laga en smaklig middag i köket.
- att hans fru kan bli trött och behöver en liten vilostund, och för det
- de och sista; lär han sig någonsin begripa att just hans fru är den dugligaste, ordentligaste, sparsammaste och älskvärdaste av alla fruar?

Den uppretade frun: — Ni sålde en papegoja till mig härom sistens — kommer ni ihåg det? Kommer ni ihåg, att ni sa, att hon kunde tala?

Fågelhandlaren: Alldeles riktigt!

Hon talar utmärkt!

Den ännu mer uppretade fru. — Sää?? Verkligen?? Jag har haft henne en månad, och hon har inte sagt ett enda ord på hela tiden!

Fågelhandlaren: Sagt? Nej, naturligtvis! Glömde jag att tala om för frun att papegojan är stum. — Hon talar med klorna!

Husägaren: — Konsten och konsten — tja, vad tjänar den till? Jo, till att folk fördärvar väggarna med en hop spikar!



De bästa Handskar och det rikaste urval.
Drottningg. 42 Handskkompaniet Telefon 15379

Vem säljer billigast
Goss-Sport-Kostymer,
fodrade.
Storl.: 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 år
21.- 22.- 23.- 24.- 25.- 26.- 27.- 28.- 29.- 30.- Kr.
Valerius Hansson,
Grönsakstorget. BARNEKIPERING. Telefon 14540.

Blusskyddare.
Nya eleganta modeller.
Stort färgurval i tunna och mjuka prima yllekvalitéer från Kronor 4:75.
A. Jönsson & Co.
Specialaffär för tricotvaror.
50 Kungsgatan 50—10 Linnégatan 10.

Nu inkommet, till dagens lägsta priser:
Handvävda, färgäkt Bomullstyger, stor sortering, Ylle-tyger, Vävella, Flannel, till klädningar och blusar. Blekta och oblekta Vävnader, bästa fabrikat, med stor rabatt å stycke. Prima kulörta Skjorttyger, Möbetyger, Gardiner, Borddukar, Bolstervar, Sängtäckan, Linnevävnader, Handdukar och Duktyger, bästa kvalitéer. Lahmans Herr- och Damunderkläder. Strumpor. Snörliv. Näsdukar. — Förkläden. Prima Bomulls- och Ullgarner. —

Bertha Anderson, 15 Korsgatan 15.

Sahlins Barnkläder
för alla åldrar, kända som de bästa.
Solida kvalitéer! Stilfulla modeller!
Egen tillverkning.
Kungsg. 45. **Sahlins** Kungsg. 45.

Prästämber och kvinnorna.
När den nya tyska riksförfattningen likställde män och kvinnor i fråga om statsborgerliga rättigheter och gav dem tillträde till statens ämbeten gjorde den icke något förbehåll för prästämbetet. Detta står sålunda öppet för de tyska kvinnorna.
*
Kvinnans titel.
Nationalförsamlingen i Weimar har samtidigt med att den likställt barn utanför äktenskapet med barn av äkta börd, givit ogifta mödrar rätt att bära titeln "fru".
I Sachsen äger numera varje till myndig ålder kommen kvinna rätt — om hon så vill — att kalla sig fru, även om hon icke är gift.

fordras så mycket i den vägen. Fräulein kunde allting, hon var ett under, men hon hade så konstiga manér, och mr Morington sade att han mådde illa, när hon kom till lunch med otvättade händer, och hon var verkligen bra smutsig. Miss Olivier var en förstklassig lärarinna och undervisade Evelyn utmärkt, men hon hade så konstiga åsikter, talade om rösträtt o. d. så jag var inte ledsen när hon flyttade; och så kom miss Bond och hon var rent onödig på flera sätt.
Den sista satsen, kunde man höra, hade blivit betydligt modifierad. Mrs Morington höll på att säga: Så förskräckligt högkyrklig, men erinrade sig lyckligtvis med vem hon talade, och ändrade slutet på satsen.
»Hur fick du reda på denna?»
»Min syster — Lady Carline, du vet, rekommenderade henne. Hon brukade ge lektioner i musik och franska till min systerdotter, då de voro i Florens. Hon kom till England för en vecka sedan, för att söka plats i en

HILDUR SANDEGREN, KUNGSGATAN 10, (Hörnbutiken)
rekommenderar sitt stora urval av Hattar och Monteringsartiklar, Blusar, Klädningar, Kjolor samt Herr-, Dam- och Barnunderkläder. — Beställningar utföras!

"Mademoiselle Exe."

Lanoe Falconer, författarinnan till "Mademoiselle Exe", den roman, vars återgivande nu börjar på följtongavdelningen i Kvinnornas Tidning, hade på vägen i sin salong ett tidningsurklipp i glas och ram. Det var en recension ur ett engelskt äkta "Grönköpingsblad" av en "ignorant" över hennes sista arbete "Hampshirevignetter", vari hon valt sina hjältar och hjältinnor ur "folket". Där voro kokerskan på herrgården, trädgårdsmästaren, slaktarpojken från byn o. s. v. "Kritikern" utbrede sig över hennes begränsade synkrets; "det vore att beklaga det författarinnan icke kunnat finna "värdigare" ämnen att skriva om än bagarpojkar, diskflöckan i köket och fårherden, då hon oförnekligen hade en smula talang, som med åren, och då hon hunnit se litet mer av världen än sin egen by möjligen kunde utvecklas etc!"

Hon brukade skratta så att tårarna runno, när hon visade på detta "betyg".
Redan då hade hennes namn flugit över hela England och Mademoiselle Exe hade upplevat 11 upplagor; och hon var — även för en engelska, denna resande nation — ovanligt berest.
Hon hade också en ovanlig förmåga att gripa en momentan situation och mejsla ut den, och att höra henne berätta något humoristiskt var mer än nöje, det var en estetisk njutning.
En höstdag satt hon t. ex. i Luzern på tåget, som just anlänt från St: Gotthard, och jämsides stod ett annat tåg i motsatt riktning. Då hör hon genom det öppna kupé-fönstret en fransk bonne (troligen?) med vilka gester och upprörd röst mitt i någon livlig berättelse utropa: "Et toutes les fenêtres toujours ouvertes l'été et l'hiver" (= och alla fönster vidöppna vinter och sommar). Detta var allt ty båda tågen satte sig i gång, men genast såg och skildrade Lanoe Falconer ett engelskt landskap med rågen och dimma; herresätet, som låg omgivet av gräsplaner och park. En flammande brasa i den öppna kaminen och fönstren vidöppna åt läsidan såsom alltid i England. Och framför kaminen i en låg stol en liten fransk bonne, som skälvde av köld och försökte värma sina iskalla händer och fötter — en bild av misère. Ännu en sådan vinter i drag och väta kunde icke detta Genève-sjöns barn uthärda och var därför nu på väg från det ogästvänliga Al-bion.
Härmed presentera vi Lanoe Falconers berömda verk, "Mademoiselle Exe", för våra läsare. Hon visar oss här, att hennes hjältinnor även röra sig och äro hemmastadda i salongen. Hennes fina humor förnekar sig aldrig, och spänningen vidmakthålles från början till slut. Säkert finner "Mademoiselle Exe" sympati hos alla våra läsare och — läsare.
Översättarinnan.

Hurudana vi äro.
"Den kvinnliga gåtan" har alltid vällat den manlige gran-skären huvudbry. De uttydningar man försökt äro legio, ty de äro många. Vi återgiva här några till begrundande.
Man fordrar fyra ting av kvinnan: att dygden bor i hennes hjärta, att blygsamheten bor på hennes panna, att munterheten strömmar från hennes läppar och att arbetet sysselsätter hennes händer. (Rousseau.)
*
Enligt bibeln är kvinnan vår Herres sista verk. Han lär ha skapat henne en lördagskväll. Man märker tröttheten. (Alex. Dumas.)
*
Kvinnans natur är en hängivenhet, vars form är motstånd. (Sören Kierkegaard.)
*
Kvinnans största segerfröjd är att besegras. (Henrik Ibsen.)
*
Kvinnan är den mindre mannen. (Tennyson.)
*
Kvinnans första kärlek älskar den älskade, hennes andra kärlek älskar blott kärleken.
*
Kvinnorna äro i stånd att utföra all mannens gärning; enda skillnaden mellan dem och oss är, att de äro mera älskvärda. (Voltaire.)
*
Kvinnohjärtat är av glas... Vill man outplånligt inrista sitt namn däri bör man bruka diamanter. (Knortz.)
*
Antingen tänker kvinnan ingenting eller tänker hon på någonting annat. (A. Dumas fils.)
*
Kvinnorna äro i stånd till allt, till och med det goda. (Alex. Dumas.)
*
Alla kvinnor se med dens ögon som äger deras hjärtan. (Reverdil.)
*
Äro kvinnorna goda stå de mellan mannen och ängelen; äro de onda stå de mellan mannen och djävulen. (Oehlschläger.)
*
Kvinnans hjärta liknar de spanska husen, som ha många dörrar men få fönster, tillträdet dit är icke svårt; men för en vetgirig man är det åtskilligt svårare att läsa därinne. (Jean Paul.)
*
Kvinnans hjärta är som en fästning; man lär först känna det, när man intagit det. (Saphir.)
*
Kvinnorna äro satans änglar, de föra eder genom paradiset port på en bakväg till helvetet. (Kyrkofadern Cyprianus.)

Helanders Kaffé
är i smak och arom oöverträffat
A. Ellwén
Kött- & Fläskaffär
Saluhallen 133. Telefon 4481.
OBS! Prima varor. Billiga priser. Rečbar behandling.

FÖRSTORINGAR
Foto-artiklar
Kameror
Album
Olga Rinman
FOTOGRAFISKT MAGASIN
S. Hamngatan 49
Telefon 10698.

Näsrodnad,
frost å händer och ansikte, finnar, fräknar, leverfläckar, rynkor och förlappning bort tagas med elektricitet, ånga och massage.
Ansiktsmassör Wilhelmina Tholin,
Chalmersgatan 17. Telefon 3934.
Obs! Ingen har min metod i Sverige. Praktiserat i London, Berlin, Köpenhamn; här 20 år.

Duktyger, Handdukar och Vita vävnader till fabrikspriser
Almedahls Förs.-Magasin
55 Kungsgatan 55.

Skidor, Stavar, Känger, Raggsockar, Skridskor, Kälkar, Husgerådsartiklar, Eskilstuna Pennknivar och Saxar.
Sven Fränkel & C:o, Järnhandel. N. Hamng. 32

Aktiebolaget Nordiska Handelsbanken

Egna fonder: Kr. 72,300,000:—
Stockholm. GÖTEBORG. Malmö.
Fullständig bankrörelse.

Hos
AUFFORTS
köper man
PRESENTARTIKLAR
bra och billigt.

KAMEROR
FOTO-MATERIAL
HUGO SVENSSON & CO
GÖTEBORG
OBS! Framkallning, Kopiering, Förstoring.
Butiker: STORGATAN Nr 13 ARKADPASSAGEN

Helanders Kaffé
är i smak och arom oöverträffat
A. Ellwén
Kött- & Fläskaffär
Saluhallen 133. Telefon 4481.
OBS! Prima varor. Billiga priser. Rečbar behandling.

FÖRSTORINGAR
Foto-artiklar
Kameror
Album
Olga Rinman
FOTOGRAFISKT MAGASIN
S. Hamngatan 49
Telefon 10698.

Näsrodnad,
frost å händer och ansikte, finnar, fräknar, leverfläckar, rynkor och förlappning bort tagas med elektricitet, ånga och massage.
Ansiktsmassör Wilhelmina Tholin,
Chalmersgatan 17. Telefon 3934.
Obs! Ingen har min metod i Sverige. Praktiserat i London, Berlin, Köpenhamn; här 20 år.

Duktyger, Handdukar och Vita vävnader till fabrikspriser
Almedahls Förs.-Magasin
55 Kungsgatan 55.

Skidor, Stavar, Känger, Raggsockar, Skridskor, Kälkar, Husgerådsartiklar, Eskilstuna Pennknivar och Saxar.
Sven Fränkel & C:o, Järnhandel. N. Hamng. 32

En välkommen
Julklapp
är
KVINNORNAS TIDNING
Utkommer en gång i veckan. Pre-numeration Kr. 6:— pr år å posten eller å tidningens expedition, Vallgatan 27, GÖTEBORG. Tel. 18070.

FAMILJERÄTTSÄRENDEN,
Äktenskapsförord. Boskillnads- och Äktenskapskillnadsämäl. Boutredningar och arvskiften. TESTAMENTEN.
Advokattfirman
Andén & Staël von Holstein.
Jur. kand. Eva Andén, Led. av Sveriges Advokatsamfund.
Jur. kand. Mathilda Staël von Holstein
Lilla Vattugatan 14. Stockholm.
Riks 7576. 24488. Allm. 18396
Ene herrn: — Den där damen ser ut, som om hon vore målad.
Andre herrn: — Det är min syster!
— Låt mig tala ut! Hon ser ut, sade jag, som om hon vore målad, ja, som om hon vore målad av en stor konstnär och just hade svävat ut ur sin ram!

FÖRSTORINGAR
Foto-artiklar
Kameror
Album
Olga Rinman
FOTOGRAFISKT MAGASIN
S. Hamngatan 49
Telefon 10698.

Näsrodnad,
frost å händer och ansikte, finnar, fräknar, leverfläckar, rynkor och förlappning bort tagas med elektricitet, ånga och massage.
Ansiktsmassör Wilhelmina Tholin,
Chalmersgatan 17. Telefon 3934.
Obs! Ingen har min metod i Sverige. Praktiserat i London, Berlin, Köpenhamn; här 20 år.

Duktyger, Handdukar och Vita vävnader till fabrikspriser
Almedahls Förs.-Magasin
55 Kungsgatan 55.

Skidor, Stavar, Känger, Raggsockar, Skridskor, Kälkar, Husgerådsartiklar, Eskilstuna Pennknivar och Saxar.
Sven Fränkel & C:o, Järnhandel. N. Hamng. 32

Inga humbugsannonser komma att införas i Kvinnornas Tidning.
I allmänhet resonerar pressen så här: Redaktionen är ett, annonsavdelningen ett annat. Den förra är icke ansvarig för den senares gärningar. Humbugsannonserna tillföra tidningarna ofta stora summor, och allmänheten får verkligen taga vara på sig själv — den som inte ser upp med ögonen får böta med portmon-nän!
Nu är det dock bevisligen så, att allmänheten antingen på grund av bristande skarpsinne eller — troligast! — förledd av sin nästan rörande tro på att allt som står i tidningarna är tillförlitligt och sant, låter narra sig av de bedrägliga annonserna och — får plikta med portmon-nän!
Kvinnornas Tidning vill icke lämna sin medverkan hårtill och port-förbjuder därför humbugsannonserna.

engelsk familj, och såg min annons — var det inte märkvärdigt, och påminde sig, att jag var syster till Lady Carline, och så gick hon till min syster och bad henne rekommendera henne.
»Hon tycks motsvara allt vad jag önskar: Förstklassig pianist, talar flera språk, kan nog latin för att lära Freddy de första grunderna. Och så värderar jag mycket, att hon känner till engelska seder och bruk, eftersom hon hade så många engelska elever i Florens.»
»Jag förmodar hon är italienska?»
Nej, jag tror inte precis hon är italienska. Jag är inte riktigt säker på vad hon är. Hennes namn, — mycket ovanligt är Exe.»
»Sade du Exe?»
»Ja det stavas E-x-e. Evelyn säger det borde uttalas »Äks», men man vet inte om det är franskt eller tyskt.»
»I alla fall är hon utländska?»
»Javisst!»
»Katolsk?»
»Oh nej, nej.»
»Det värsta med utländska guver-

Frågan fick upprepas, innan »Times» sänkte sig och avtäckte mr Moringtons väderbitna, gråskäggriga ansikte.
»Nej inte på länge än», svarade han, »om Giles kör hästarna anständig. Winchester station är 1½ kilometer på andra sidan staden Winchester, det gör dryga 15½ kilometer härifrån.»
»Femton och en halv»? upprepede den unge mannen, som satt bredvid Evelyn, »så långt är det väl ändå knappt, eller hur mr Morington?»
Men detta gamla tvistefrå fick vika för ögonblicket, ty det ringde på ytterdörren.
»Där har vi henne!» utropade Mrs Morington, och skyndade ut i förstugan för att hälsa på den nykomna.
De övriga lyssnade med stort intresse till vad som försiggick i förhallen.
»Jag hoppas bara hon inte måtte vara långtråkig», sade Evelyn med låg röst till Parry.
»Varför skulle hon vara långtråkig?»

Mademoiselle Exe.
Av LANOE FALCONER.
Översättning för denna tidning av —

Inga humbugsannonser komma att införas i Kvinnornas Tidning.
I allmänhet resonerar pressen så här: Redaktionen är ett, annonsavdelningen ett annat. Den förra är icke ansvarig för den senares gärningar. Humbugsannonserna tillföra tidningarna ofta stora summor, och allmänheten får verkligen taga vara på sig själv — den som inte ser upp med ögonen får böta med portmon-nän!
Nu är det dock bevisligen så, att allmänheten antingen på grund av bristande skarpsinne eller — troligast! — förledd av sin nästan rörande tro på att allt som står i tidningarna är tillförlitligt och sant, låter narra sig av de bedrägliga annonserna och — får plikta med portmon-nän!
Kvinnornas Tidning vill icke lämna sin medverkan hårtill och port-förbjuder därför humbugsannonserna.

Skämtsamma spalten.

Lära och leverne.
 Alldeles utmärkt! utbrast herr Blomgren och gav tidningen en erkänsam klatsch med baksidan av handen. En briljant insändare! Men så är det också en man som skrivit den! "Adam" är signaturen.
 — Och vad skriver Adam om, frågade fru Blomgren med lätt höjda ögonbryn.
 — Om sparsamhet! Herr Blomgren uttalade ordet nästan med ömhet. Han fäster läsarens uppmärksamhet på, hur mycket en god hustru kan spara in. Hans hustru är en god maka. Hon syr alla sina kläder själv!
 — Tänk, Louise, om — jag sade — om något sådant kunde falla dig in!

— Ack, söta lilla Jakob, var nu inte enfaldig, bad fru Blomgren bevekligt. Visst kan jag väl se litet grand, men en klädning! Det vill ju verklig fackkunskap till för att få er sådan skaplig. Hur tror du jag skulle komma att ta mig ut i en hemmalagad klädning?
 — Taga dig ut? Du gudar, så du kan fråga! Härligt naturligtvis. Tänk dig också vilken stolt känsla det skulle vara att gå omkring i en hemmasydd klädning! Kan över huvud taget något mer hedrande utfundras? Jag skulle åtminstone säga till hela världen med gränslös stolthet: Den där klädningen har min hustru själv sytt! — Men det är något tomt och ytligt över er kvinnor — ifråga om er kan man med full rätt använda det med förakt bräddade yttrandet: kläderna göra kvinnan.

— Jakob, sade fru Blomgren hjärtligt och entusiastiskt. Ingen är så klok, så skarpsinnig, logisk och övertygande som du. Jag vill göra dig till viljes och spara! Du vet, att jag nyss fått ett par nya snygga klädningar, så jag behöver inte sy något åt mig för den närmaste framtiden. Men du köpte ju ett vackert tyg i går — jag skall försöka sy kostymen åt dig, så spara vi in den rysliga skraddarberäkningen —
 Herr Blomgren för tillsammans i stolen, som om han fått en elektrisk ström på 20,000 volt genom kroppen.
 — Skulle du sy min kostym? frågade han med matt stämma och halvslöknad blick.
 — Ja, sade fru Blomgren med en röst full av förtröstan. Jag skall göra det Jakob! Jag unnar dig den stolta känslan att kunna säga till dina kamrater: Den här kostymen har min hustru sytt åt mig! — Det är möjligt, att den inte blir så alldeles bra, men kläderna göra ju endast kvinnan, inte mannen!

Herr Blomgren fingrade nervöst på sin urkedja.
 — Vet du, Louise, sade han, det är liksom lite lyftning i affärerna nu. Den senaste månaden visar en avgjord förbättring. Det är visserligen utmärkt att spara, men det är dock en negativ dygd. En positivt anlagd människa ökar i stället sina inkomster. Det ligger åtminstone mest för mig! — Ja, så gå vi väl på teatern i kväll?
 *
 Fru Gren skickar sin jungfru till fru Larson för att efterhöra dennas hälsotillstånd, vilket varit så dåligt, att det ingivit de allvarligaste farhågor. — Och, tillägger hon, skulle så sorgligt vara, att fru Larson redan avsomnat, så tag reda på vilken dag begravningen blir.
 Efter en stund kommer Soffi tillbaka och rapporterar:
 — Jag fick själv träffa fru Larson. Hon hälsade så mycket och sa, att hon kände sig liksom lite bättre, och att hon ännu inte bestämt någon dag för sin begravning.

Skohuset
LUNDQVIST & Co.
 Stor sortering
 i
 alla sorters Skodon
 till lägsta priser.
C. J. SJÖBERGS Eftfr.
 Hilda Sjöberg.
 Östra Hamngatan 20. Rikstelefon 1613.
 GÖTEBORG.

Pappersaffär.
 Lager av: Papper, Papp, Kuvert, Päsar, Blyertspennor o. Bändgarner, Tändstickor och Såpa, Tvål m. m.

ALLT I BRANSCHEN
 finnes hos
Juvelerarefirman
J. Martin Johansson
 Torggatan 20. Göteborg.
 Telefon 5215.

Fruktimport-
Magasinet,
 Vasaplatsen 3.
Rekommenderas!
 Gör ett besök i vår
Julutställning
 af moderna handarbeten, konstvävnader o. smiden, såsom kaffeserviser, jardinierer, grytor & rök-serviser, m. m.
 Sv. Hemslojds & Handarbetsaffären,
 Drottninggatan 31. Tel 13581.

Hansson & Silfverstrands
Fiskaffär
 Bazargatan 8.
Rekommenderas.
 Telefon 9580 & 153 80.

Carlssons Sybehörsaffär,
 Kyrkogatan 54.
 Sybehör i parti och minut.
 Telefon 7986.

Hotell & Pensionat
GLARA JOHANSSON.
 Kungsgatan 51, Stockholm.
 Bjusa hemtrevliga rum. Moderata priser.
 Förestklassigt! Centralt!
 Rikstel. 13554. Allm. tel. 24241.

C. A. STRÖMBOM
 Lilla Korsgatan 2.
SMÖR, OST, & ÄGGAFFÄR
REKOMMENDERAS!
 Telefon 1868, 172 43.

FABRIKSODEN
 Södra Larmgatan 11.
 Rekommenderar sitt stora väl sorterade lager af:
Dräkt- Kapp & Klädningstyger m. m.

Fabriksboden.
Henriette Axmacher
 Syatelier för **Dräkter, Klädningar, Blusar,** rekommenderas. Tel. 15516. Södra Larmgatan 11.
 Blomsterhandeln
"PRIMULA"
 (Ebba Almström)
 Storgatan 11. Göteborg. Tel. 20822
REKOMMENDERAS

Unge hr Blom, som hos en mycket modärn målare beställt en tavla, kommer upp på hans atelier för att taga konstverket i intresserat betraktande.
 Det står en tavla på ett staffli och hr Blom försjunker i åskådande.
 — Jaha — hm — jaha — den är ju alldeles vädligt fin och bra och — och — för all del — också porträttlik, men riktigt så där ettrigt eldröd i ansiktet var ändå inte gubben.
 — Gubben?! Upprepade konstnären. Vad i fridens namn menar ni?
 — Ja jebalon, utbrister hr Blom. Är det inte gubben fars porträtt, som jag beställt av er?
 Konstnären isande kallt: — Min herre, det är en solnedgång.

K. A. Döbeln
 Vasaplatsen 13, Göteborg.
Speceriaffär m. m.
 Telefon 3102. Etabl. 1897.
REKOMMENDERAS!

Medicinsk
 härbehandling, massage och medicinska hufvudbad med och utan elektricitet.
Mia Liljefors,
 Ex. massör.
 Carl Gustafsg. 16, Gbg. Tel. 154 20.



Köp
Olof Asklunds
Bröd
 Det är bäst.
E. Wallberg
Ägg- & Viltaffär
 Stora Saluhallen 120 Tel. 17929
REKOMMENDERAS!
Henriksons Pensionat
 för resande
REKOMMENDERAS.
 Tel. 3536. Drottningtorget.

Anna Adells
 Tapiseriaffär
REKOMMENDERAS!
 Kyrkogatan 27. Telefon 15222.

I Borås
 erbjudes
 största urval i
Damkappor,
Klädningar,
Kjolar och
Blusar
 hos
A.-B. Bröderna Anderson

PÅ STÖRRE LANTGÅRD,
 högt friskt och vackert belägen vid skog nära sjö erhålles god inackordering under alla tider på året. Pris 6 kr. per dag. Vidare genom fru Ester Fors-hell, Verreds Övergård, Rävlanda.
Spirella-Korsetten
 Hälsosamt! Bekvämt!
 Stiligt! Hållbart!
 Prover visas. Mättagning i hemmen enl. överenskommelse Representant: **Teres Sandberg,** Mölnlycke. Tel. 37.

Två grabbar stå och blänga på varandra.
 — Vad är det med dej, du.
 — Med mej! Ingenting!
 — Vafför ger du mej såna ilska ögon?
 — Visst har du ilska ögon, men inte har jag gett dej dem!

Vill Ni bli vacker?
 Den berömda VYV-TVÄLEN, som kommer kunden att stråla av hälsa och skönhet, innehåller dyrbara och undergörande essenser och förlämnar ansikte, hals, armar och händer en utsökt skönhet. På förvånande kort tid borttager den finnar, fräknar och rodnad på näsan, liksom röda och skrovliga händer. Sträv och sprucken hud försvinner, och genom ständigt bruk av densamma kan bildande av rynkor förebyggas.
 VYV-TVÄLEN säljes i varje väl sorterad parfym- och herrekliperingsaffär.
Österlin & Ulriksson,
 Kem.-tekn. Fabrik, Ystad.

ALB. LINDSTRANDS
Musikhandel.
 Göteborg. Drottninggatan 44.
Största lager av alla slags musikaler, musikinstrument
 m. m.

BRÄUTIGAMS KONDITORI
REKOMMENDERAS.

FISK-
hallen.

Grönsaksstorget
 Rekommenderar sina 1:ma varor både färskvattens som saltsjöfisk Rökt lax & konserver till billiga priser.

Läraren, som vill undersöka, om hans lärjungar äro mäktiga någon patriotisk hänförelse:
 — Nä, gossar, om ni finge se vår blågula flagga fladdra över ett slagfält, vad skulle ni då tänka?
 Alla pojkarne: Att det blåste!
 *
 Lektor Tankspridds katederblommor:
 — Romarne voro ett mycket stridslustet folk. Svärdet ingick som en viktig beståndsdel i deras dagliga bröd.

— Mina herrar, detta antagande är ett hjärnspeke. Om vi känna det närmare på pulsen, visar det sig som ett slag i luften.

— Den fara, som i de tropiska länderna hotar människorna av vilda djur, överdrives mycket av lögnaktiga upptäcktsresande. De flesta av dessa föraktliga storskrävlare hava i själva verket icke ens en enda gång uppåtits av något villddjur.

Trevligt drögparti,
Skön promenad,
Billig järnvägsresa
 till det natursköna Mölnlycke.
Gott kaffe med hembakade Wienerbröd serveras på
Caféet
 (Gamla Skolan)
 Göteborgs
Central-
antikvariat
Hvitfeltersplatsen.

Ett rikt urval av jullitteratur samt ungdomsböcker till billiga priser. Tel. 1794.

H. W. HUSS
Charkuteriaffär
Saluhallen 87. Prima varor.

Försäkra Eder mot sjukdom!
Kvinnornas Självhjälpskassa mottager nya medlemmar efter anmälan till Styrelsens ordf. Fröken Anna Larsson. Skanstorget 8, tel. 18206.
 Inträde kr. 3, månadsavgift kr. 1,25, Medlemskap i Central samt i kassans egen nybildade tilläggs-kassa, med låga avgifter. Sjukhjälp pr dag varierande mellan 1,50—2,50 samt läkare- och begravningshjälp. Alder högst 45 år.

Arla Mjök
 Distribution på glasflaskor.
 Tel. 85 78, 36 99.
Arla Mjölkslevering
 Drottninggatan 13. Tel. 90 96.

Vi äro tacksamma,

om ni gynnar vår tidnings annonser och vid inköp nämner vår tidning! Ni bidrar därigenom att stärka dess ställning som annonsorgan och tillför den indirekt nya annonser och ökade inkomster, vilket för oss betyder möjlighet till förbättringar och utvidgningar i fråga om tidningen, vilka sedan komma läsekretsen till godo. Ett gott samarbete alltså!
 *
 Fru Gren skickar sin jungfru till fru Larson för att efterhöra dennas hälsotillstånd, vilket varit så dåligt, att det ingivit de allvarligaste farhågor. — Och, tillägger hon, skulle så sorgligt vara, att fru Larson redan avsomnat, så tag reda på vilken dag begravningen blir.
 Efter en stund kommer Soffi tillbaka och rapporterar:
 — Jag fick själv träffa fru Larson. Hon hälsade så mycket och sa, att hon kände sig liksom lite bättre, och att hon ännu inte bestämt någon dag för sin begravning.

— 7 —

Och vänd till modern svarade hon:
 »Jag vet inte — ack jo, nu minns jag — någonting om att hon avskyr Romerska kyrkan lika mycket som Tante Charlotte.»
 »Det menade jag inte,» sade mrs Morington hastigt, då hon såg en skugga på mrs Barnes ansikte. Utan om mademoiselle Exe och hennes närmaste anhöriga. Brevet skall finnas har någonstans, ja här är det.» Hon läste högt:
 »Den stackarn har under flera år levat skild från sina närmaste på grund av allvarsamma meningsskiljaktigheter. Det är ett för henne pinsamt ämne, så jag råder er att inte läsa om det.»
 — »Hm! interfolierade mrs Barnes i en så obehagligt uttrycksfull ton, att mrs Morington skyndsamt bytte om samtalsämne.
 »Kära du,» sade hon och vände sig till någon begravning i en lästol och dold bakom ett jättenummer av "Times", borde inte vagnen ha kommit tillbaka från stationen?»
 nanter, tycker jag, är att de antingen äro katoliker eller ingenting alls.»
 Mrs Morington gav ifrån sig ett ofrivilligt protestrop, men hämtade sig raskt och sade:
 »Men det kan inte vara fallet här, för min syster är mycket noga, ytterst noga i allt som rör religion. Tvärtom jag minns nu att hon haft en hel del tråkigheter just för religionens skull, och hennes åsikter ha avskurit henne från hennes närmaste.»
 »Jag förmodar du menar att hon har bytt om religion?»
 »Ja, — åtminstone tror jag, att min syster sade något ditåt. Hur var det Evelyn — Evelyn, vad var det tante Charlotte sade om mademoiselle Exe's åsikter?»
 Den unga flickan satt ett stycke bakom mrs Morington och var fördjupad i en något hetsig diskussion med den unge mannen vid hennes sida.
 Hon sade nu skarpt:
 »Tig ett enda ögonblick, Parry, jag kan inte höra vad mamma säger.»

— 6 —

Mademoiselle Exe.
 Av LANOE FALCONER.
 Översättning för denna tidning av —
 *
 »Vi vänta henne varje ögonblick,» sade mrs Morington; »taget kommer 3.30.»
 »Jag hoppas hon blir bra,» sade mrs Barnes, prästfrun.
 »Ja Gud give det, vi ha haft så mycket otur på senaste tiden. Miss Hut tyckte jag mycket om, hon hade sådant fint sätt; spelade piano med mycket behaglig touche och talade otädlig pariserfranska, men med stavning en var det skrämt och aritmetik hade hon ingen aning om, och nu för tiden